

hensyn til en eller flere af følgende grene af den sociale tryghed, for hvilke der gælder lovgivning, der omfatter dens egne statsborgere inden for dens eget territorium:

- a) lægebehandling;
- b) ydelser i anledning af sygdom;
- c) moderskabsydelse;
- d) invaliditetsydelse;
- e) ydelser ved alderdom;
- f) ydelser til efterladte;
- g) ydelser ved tilskadekomst under arbejdet;
- h) arbejdsløshedsunderstøttelse; og
- i) familieydelse (børnetilskud).

2. Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende konvention er gældende, skal opfylde dens bestemmelser med hensyn til den eller de grene af den sociale tryghed, med hensyn til hvilke den har påtaget sig de i konventionen indeholdte forpligtelser.

3. Enhver medlemsstat skal i sin ratifikation angive den eller de grene af den sociale tryghed, med hensyn til hvilke den påtager sig de i konventionen indeholdte forpligtelser.

4. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan senere ved afgivelse af en erklæring underrette Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om, at den påtager sig konventionens forpligtelser med hensyn til en eller flere grene af den sociale tryghed, som ikke allerede er angivet i dens ratifikation.

5. Den i nærværende artikels stk. 4 omhandlede erklæring om påtagelse af forpligtelser skal anses for en fast bestanddel af ratifikationen og skal have ratifikationsvirkning fra erklæringens dato at regne.

6. Med henblik på nærværende konventions gennemførelse skal enhver medlemsstat, der påtager sig konventionens forpligtelser med hensyn til en gren af den sociale tryghed, for hvilken der er gennemført lovgivning om ret til ydelser af den under pkt. a) eller b) nedenfor angivne art, fremsende en erklæring til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør med angivelse af de efter dens lovgivning hjemlede ydelser, som den anser for at være

- a) andre ydelser end sådanne, hvis tilståelse enten beror på direkte bidrag fra de forsikrede eller deres arbejdsgivers side eller på tilbagelæggesen af en beskæftigelsesperiode; eller
- b) ydelser i henhold til overgangsordninger.

7. Den i nærværende artikels stk. 6 omhandlede erklæring skal afgives samtidig med ratifikationen eller samtidig med den i nærværende artikels stk. 4 nævnte erklæring; for så vidt angår eventuel ny lovgivning, skal erklæringen afgives senest 3 måneder efter vedtagelsen af sådan lovgivning.

Artikel 3.

1. Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende konvention er gældende, skal inden for sit territorium yde statsborgere i enhver anden medlemsstat, for hvilken konventionen er gældende, ligestilling efter dens lovgivning med dens egne statsborgere, både for så vidt angår område som retten til ydelser, med hensyn til enhver gren inden for den sociale tryghed, med hensyn til hvilken den har påtaget sig de i konventionen indeholdte forpligtelser.

2. For så vidt angår ydelser til efterladte, skal en sådan ligestilling også ydes efterladte efter statsborgere i en medlemsstat, for hvilken konventionen er gældende, uanset sådanne efterlattes nationalitet.

3. Bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2 forpligter ikke en medlemsstat til at anvende disse bestemmelser, for så vidt angår ydelserne i en bestemt gren af den sociale tryghed, på statsborgere i en anden medlemsstat, som har gennemført lovgivning vedrørende den pågældende gren, men som ikke ligestiller den førstnævnte medlemsstats statsborgere med dens egne statsborgere i den nævnte henseende.

Artikel 4.

1. Ligestilling med hensyn til tilståelse af ydelser skal indrømmes uden nogen bopælsbetingelse, dog således at ligestilling med hensyn til ydelser inden for en bestemt gren af den sociale tryghed kan gøres betinget af bopæl, hvor det drejer sig om statsborgere i en medlemsstat, hvis lovgivning gør tilståelse af sådanne ydelser betinget af bopæl inden for dens territorium.

2. Uanset bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, kan tilståelse af de i artikel 2, stk. 6, a), omhandlede ydelser — med undtagelse af lægebehandling, ydelser i anledning af sygdom, ydelser ved tilskadekomst under arbejdet og familieydelse — gøres betinget af, at modtageren har været bosat inden for den medlemsstats territorium, efter hvis lovgivning ydelser udbetales, eller — hvor det drejer sig om efterladte — at afdøde havde været bosat dér i et tidsrum af højst

- a) 6 måneder forud for ansøgningens indgivelse, for så vidt angår moderskabsydelse og arbejdsløshedsunderstøttelse;
- b) 5 år i sammenhæng umiddelbart forud for ansøgningens indgivelse, for så vidt angår invaliditetsydelse, eller umiddelbart forud for dødsfaldet, for så vidt angår ydelser til efterladte;
- c) 10 år efter det fyldte 18. år, der kan omfatte 5 år i sammenhæng umiddelbart forud for ansøgningens indgivelse, for så vidt angår ydelser ved alderdom.